

slag er Ministerens meget bedre, men paa enkelte Punkter kan jeg dog ikke erkende, at det er saa godt, som det burde være. Før jeg nu gaar over til at omtale enkelte Punkter, hvor jeg kunde ønske ret betydelige Forandringer, skal jeg bemærke, at mine Udtalelser nærmest have Forholdene paa Landet for Øje.

Lovforslaget inddeles jo i visse Afsnit. Om det første skal jeg ikke udtale noget videre i Øjeblikket. Den Inddeling af Børnene, som foretages i § 1, kan jeg billige, og jeg tror, den er rigtig. Derimod har jeg en Bemærkning at gøre til § 3, som jeg imidlertid skal gemme, til jeg kommer til § 31, som handler om det samme. Min Hovedindvending mod Lovforslaget gælder særlig Afsnit II, navnlig § 5, men ogsaa § 4. Denne Paragraf omhandler de i § 1 a. og b. nævnte Tilfælde, og der taler den om et kommunalt Udvalg og en Overøvrighed, hver med sin Virksomhed, som nærmere omtales siden. Med Hensyn til det kommunale Udvalg er jeg enig med Lovforslaget. Jeg tror nok, det er en god Institution, der dog helst maatte bestaa af 5 Medlemmer. Jeg har ikke noget imod at optage Navnet „Værgeraad“ for dette Udvalg, det er et kønt Navn, og jeg har ikke noget imod, at det bliver brugt, men, som sagt, jeg tror, det helst skulde bestaa af 5 Medlemmer, saa meget mere som i alt Fald for Landets Vedkommende ved dette Raad i Grunden Loven af 1ste Marts 1895 om Tilsyn med Plejebørn i Kommunerne ophæves. Dernæst tror jeg ikke, det er rigtigt at give Overøvrigheden, altsaa paa Landet Amtmanden, Ret til at vælge Formanden for dette Raad og, saa vidt jeg kan forstaa, uden for Raadet. Udvalget maa helst selv vælge sin Formand og saa indstille Valget til Overøvrighedens Godkendelse. Har han saa noget at udsætte paa Valget af vedkommende Mand, kan han gøre sin Udsættelse og henstille Sagen til Værgeraadets, det kommunale Udvalgs nærmere Overvejelse. Det tror jeg, vilde være rigtigt. — Ellers har jeg ikke noget videre at bemærke til denne Paragraf; men saa kommer jeg til § 5, som omhandler, hvad jeg kortelig kan kalde c—Børnene, det vil sige de i § 1 c. nævnte Børn, som have været i Konflikt med Straffeloven, de saakaldte forbryderske Børn. Der er jeg meget uenig med Lovforslaget i den Bestemmelse, at der af Justitsministeren skulde beskikkes en Direktør for Børnetilsynet, der særlig skal afgøre, hvad der angaar disse Børn, og som tillige paa andre Maader skulde have

Tilsyn med, hvad de kommunale Værgeraad foretage sig. Jeg tror, at denne ny Embedsmand, som her skal skabes, er overflødig, og i vore Dage skulle vi være os meget for at skabe ny Embedsmænd, som ikke ere aldeles nødvendige. Og der vil ikke være noget til Hinder for, at Overøvrigheden, altsaa paa Landet Amtmanden, her beholder den Stilling, han hidtil har haft, og foretager de Foranstaltninger, som det er nødvendigt at træffe i Henhold til § 1 c. Som jeg nævnte før, maa man nemlig huske paa, at disse Børn have været under Forhør hos Forhørsdommeren eller Paatalemyndigheden, og at Amtmanden altsaa her har noget at rette sig efter. Derfor tror jeg, vi kunne undvære denne ny Embedsmand; det forekommer mig, at Straffelovens § 40 kunde være tilstrækkelig.

Det tredje Afsnit har jeg intet at bemærke til, hvad de første Paragraffer angaar, men i § 12 træffe vi igen Direktøren for Børnetilsynet, og i § 14 gaar han ogsaa igen, han spørger i det hele taget af og til hele Lovforslaget igennem. Overalt, hvor han forekommer, vil jeg helst have ham strøget. — Dette er i det væsentlige, hvad jeg har at bemærke til disse enkelte Paragraffer i Lovforslaget.

Jeg nævnte før § 3, som staar i Forbindelse med § 31 i 6te Afsnit. Jeg tror ikke, at det er heldigt, at Skolemyndighederne, Skolekommissionerne paa Landet og Skoledirektionen i Kjøbenhavn skulde have Tilsyn med Børnene i Plejehjemmene. Jeg tror, at vi godt kunne nøjes med det Tilsyn, vi have, og de Bestemmelser, der gælder derom. Man kan nok sige, at disse Børn ere vanartede, det ere de, naar de skulke fra Skolen eller ere dovne i Skolen, men Dovenskaben i Skolen bliver det Lærers Sag at tage sig af. I Kjøbenhavn have de noget, de kalde Skulkeskoler, det er en Maade at gribe ind paa, som maaske kan være rigtig der, men paa Landet behøves det ikke. Jeg kan som gammel Lærer sige, at det er, naar Børnene paa Landet jævnlige skulke, min Erfaring, at det sker mest, fordi Forældrene ere meget fattige, og Moderen er nødt til at gaa paa Arbejde tidlig om Morgen for at tjene Føden. De skulke heller ikke hele Dagen, men 1 Time eller 2 og komme i Skole op paa Formiddagen. Man burde derfor støtte Forældrene saaledes, at de kunde varetage alt, hvad der angaar Børnene, baade Skolegangen og Klæder og Føde; der er mange Ting, der mangle i et saadant Hjem, men Forældrene burde støttes og ikke straffes ud over, hvad Skoleloven hjemler, de maa